

פרק כ"ג – פרשת קעילה

באהל מועד הדא היא דכתיב וארון ברית יי ומשה לא משו מקרב המחנה זה שהיו שברי הלוחות בתוכו היה נכנס ויוצא עמהן ופעמי הוא מתרה עמהן ורבנן אמרי ארון אחד היה ופעם אחת יצא בימי עלי ונשבה

...קרייא מסייע לר' יודה בן לקיש [שם יד יח] ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים והלא ארון בקרית יערים היה מה עבדון ליה רבנן הגישה אלי הציץ.

2. קרבן העדה מסכת שקלים פרק ו הלכה א

ומשני הגישה אלי הציץ. והארון הזה לאו ארון ברית ה' אלא הארון שהיה בו החשן והאפוד והאורים והתומים וזכר הציץ לפי שאסור לשאול באורים כי אם בלבישת השמונה בגדים והציץ הוא החשוב שבהן:

ויעש חיל ויף את עמלק ויצל את ישראל מיד ששהו: (יד: מח)	והמה שסים את הגרנות (א)
(טז) כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי:	לך והפית בפלשתים והושעת את קעילה: ... ויף בהם מכה גדולה וישע דוד את שבי קעילה (ד-ה)

1. ירושלמי שקלים פרק ו דף מט עמוד ג /מ"ד

תני רבי יודה בן לקיש אמר שני ארונות היו מהלכין עם ישראל במדבר אחד שהיתה התורה נתונה בתוכו ואחד שהיו שברי הלוחות נתונים בתוכו זה שהית' התור' נתוני' בתוכו היה מונח

3. שאלה באו"ת – 2 שהן ארבע?

וילאמר יקוק אל דוד	(ב) וישאל דוד ביקוק לאמר
● לך והפית בפלשתים והושעת את קעילה:	● האלף והפיתי בפלשתים האלה
ויענהו יקוק וילאמר	(ד) ויוסף עוד דוד לשאל ביקוק
● קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך:	(י) וילאמר דוד:
וילאמר יקוק	● יקוק אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: (יא) היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול כאשר שמע עבדך יקוק אלהי ישראל הגד נא לעבדך
וילאמר יקוק	(יב) וילאמר דוד:
● יסגירו	● היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול

ואם הוצרך הדבר לשנים - מחזירין לו שנים, שנאמר +שמ"א ל:ח+ וישאל דוד בה' לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר (ה') לו רדף כי השג תשיג והצל תציל

7. רד"ק שמואל ב פרק כ

ובדברי רז"ל סיעה של בני אדם שאמרו להם תנו לנו אחד מכם ונהרוג אותו ואם לאו הרי אנו הורגים את כלכם יהרגו כלם ואל ימסרו להם נפש אחת ואם ייחדוהו להם כגון שיחדו לשבע בן בכרי יתנוהו להם ואל יהרגו כולם אמר רבי יהודה אימתי בזמן שהוא מבפנים והם מבחוץ כמו שעשו בני יהודה בשמשון פי' שהיה יכול להמלט שמשון שהיה מבפנים בסלע לפיכך לא נתנוהו אלא מדעתו אבל הוא והם מבפנים הואיל והוא נהרג והם נהרגין יתנוהו להם ואל יהרגו כולם כגון שהוא אומר ותבא האשה אל כל העם בחכמת' אמרה להם הואיל והוא נהרג והם נהרגין תנוהו להם ואל תהרגו כלכם רבי שמעון אומר כך אמרה להם כל המורד במלכות בית דוד חייב מיתה?

4. רד"ק שמואל א פרק כג

ומפני דבריהם הוסיף דוד לשאול ולא מפני עצמו כי הוא בפעם הראשונה היה בוטח אלא מפני אנשיו הוסיף לשאול וכשראו אנשיו שהבטיחו האל פעמים הלכו עמו:

5. רלב"ג שמואל א פרק כג

ויתכן שנאמר והוא הנכון לפי מה שאחשוב כי הלשון הראשון הוא מסופק וכבר אפשר שיובן שאם ילך והכה בפלשתים הנה יושיע את קעילה לא בזולת זה אבל לא יהיה בזה המאמר הבטחה שיכה את הפלשתים ולזה יראו אנשי דוד מרדת קעילה הלא תראה בענין פילגש בגבעי מה שקרה לישראל מהרע מפני הספק שהיה בלשון כאשר שאלו באלהים כשלא דקדקו בו ולזה הסכים דוד לשאול באלהים פעם שנית על זה ובא אליו הלשון בזולת שום ספק שירד אל קעילה והש"י יתן את פלשתים בידו:

6. מס' יומא ע"ג.

אין שואלין שני דברים כאחד, ואם שאל - אין מחזירין אלא אחד, ואין מחזירין לו אלא ראשון, שנאמר היסגרני בעלי קעילה בידו הירד שאול וגוי' ויאמר ה' ירד. - והא אמרת אין מחזירין אלא ראשון! - דוד שאל [עג:] שלא כסדר, והחזירו לו כסדר. וכיון שידע ששאל שלא כסדר - חזר ושאל כסדר, שנאמר היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר ה' יסגירו.